

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและพัฒนาการด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างเพื่อหาศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ

วิธีดำเนินการวิจัย 1) รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ด้านกายภาพ เศรษฐกิจ ประชากร การจ้างงาน และโรงงานอุตสาหกรรม 2) ภาคสนามที่ตั้งย่านอุตสาหกรรมและกิจกรรมของภาคและชุมชนเมือง 3) วิเคราะห์ปัจจัยทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม จำนวน 12 ปัจจัย 4) เสนอผังโครงสร้างพื้นที่บริเวณพัฒนาอุตสาหกรรม เทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาอุตสาหกรรม คือ Sieve Analysis

ผลจากการศึกษาพบว่าพื้นที่ 6 จังหวัดที่ศึกษามีข้อจำกัดในการพัฒนาอุตสาหกรรม : ได้แก่ 1) ปัญหาด้านภูมิประเทศที่สูงชัน 2)ขาดแคลนแหล่งน้ำธรรมชาติ 3) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP.) ต่ำ ในด้านตรงข้ามพบว่าการได้เปรียบในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมได้แก่ : 1) ท่าเลที่ตั้งที่ใกล้กทม. และพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งเป็นศูนย์กลางตลาดและแหล่งอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก 2) มีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในพื้นที่ 3) แรงงานไร้ฝีมือ และค่าจ้างแรงงานต่ำ 4) พื้นที่เป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมของรัฐ ผลการวิจัยได้เสนอผังโครงสร้างพื้นที่บริเวณพัฒนาอุตสาหกรรม 3 บริเวณ ได้แก่ ศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลักนครราชสีมา ศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลักอุบลราชธานี สำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี และศูนย์กลางอุตสาหกรรมรองบุรีรัมย์ (ลำปลายมาศ) สำหรับอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อมลภาวะ นอกจากนี้ ได้เสนอกลยุทธ์สำหรับมาตรการดำเนินงานพัฒนาของรัฐ